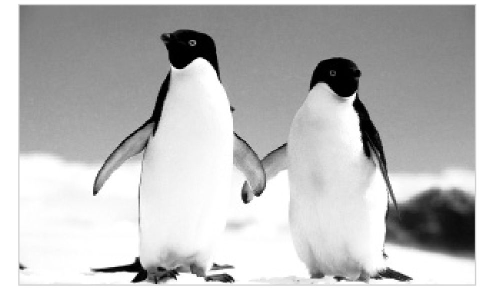

Красиво, романтично и душевно...

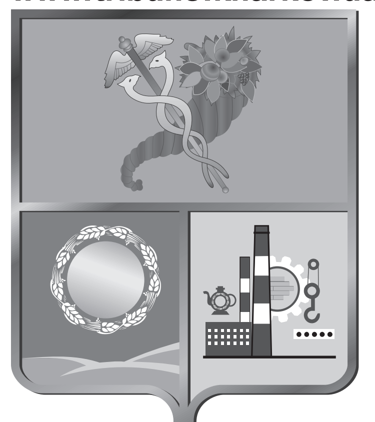
стор. 2

Служба за контрактом – майбутнє Української Армії

стор. 4

www.tribune.kharkov.ua

ТРИБУНА ТРУДЯЩИХ

13 лютого 2013 р. Середа

№11 (8872)

Заснована 18 липня 1937 року | ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОГО РАЙОНУ ДЛЯ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Шановні іменинники

Попов Віктор Васильович – депутат Харківської обласної ради;

Мінаєва Галина Миколаївна – Чугуївський міський голова;

Почуєва Людсьєна Вікторівна – головний спеціаліст відділу з загальних та кадрових питань виконавчого апарату районної ради;

Завадська Наталія Іванівна – головний спеціаліст бюджетного відділу;

Мусєєв Максим Сергійович – депутат міської ради, голова Адміністрації Ленінського району Харківської міської ради;

Товкун Олег Миколайович – голова Адміністрації Московського району Харківської міської ради, депутат міської ради;

Кушнаренко Андрій Вікторович – начальник Державної станції захисту рослин Харківської області;

Бобко Тетяна Валеріївна – голова Харківського районного суду;

Нелуп Євген Павлович – начальник Харківського районного управління Пенсійного фонду;

Полторак Степан Тимофійович – начальник Академії внутрішніх військ МВС України;

Білаонова Любов Василівна – головний спеціаліст бюджетного відділу;

Юрченко Світлана Віталіївна – заступник керуючого справами виконавчого комітету міської ради – начальник служби помічників;

Михальченко Степан Адамович – депутат районної ради;

Лобас Надія Миколаївна – начальник відділу фінансового забезпечення – головний бухгалтер апарату ОДА;

Галіченко Наталія Миколаївна – директор Мереф'янської загальноосвітньої школи I–III ступенів №3;

Тавшунська Тетяна Павлівна – заступник завідувача інформаційно-методичного центру відділу освіти;

Білоус Олена Валеріївна – завідувач центру комп'ютерних технологій відділу освіти;

Чернушенко Ольга Валентинівна – завідувач Малороганського дошкільного навчального закладу!

Вітаємо вас із Днем народження та бажаємо міцного здоров'я, щедрої долі, благополуччя, творчого натхнення, сил і наснаги, успіхів у ваших справах!

Голова Харківської райдержадміністрації В. П. ЗБУКАР | **Голова Харківської районної ради М. В. ТРЕТЯК**

ТРЕТИЙ ТОСТ ПОДНИМЕМ ЗА...

Историю не зря называют самой «ненаучной» наукой: ее все время переписывают, причем каждый это делает на свой лад. Более того, хватает «историков», которые с каким-то детским простодушием выдирают из контекста факты, полагая, что некоторые события внимания не заслуживают. Так произошло и с афганской войной — многие нынешние летописцы всерьез полагают, что об этом можно благополучно забыть.

Вот только те, кто прошел дорогами Афганистана, потерял там друзей и родных, вдовы, матери и осиротевшие семьи, и просто неравнодушные люди, будут помнить об этом всегда. Накануне Дня чествования воинов-интернационалистов, который отмечается 15 февраля (в день, когда с территории Афганистана были полностью выведены советские войска), мы листаем старую подшивку...

Журнал «Интернационалист» Харьковского городского союза ветеранов Афганистана — единственное на всю Украину издание такого рода. И хотя это некоммерческий проект, журнал известен далеко за пределами Харькова: его получают все организации СВА областных центров Украины. К тому же у редакции тесные связи с российскими, израильскими и американскими ветеранскими организациями.

Воспоминания, биографии, история, стихи, поиск сослуживцев и даже рецепты афганской кухни — здесь все, так или иначе, связано с этой далекой страной.

Бессменный главный редактор журнала Николай Хорошев об Афганистане знает не понаслышке — с 1983 по 1985 год служил в городе Газни, во 2-м отдельном батальоне охраны. С 1987 года — на общественной работе, связанной с «афганским» движением.

Ныне Николай Хорошев исполняет обязанности главного редактора «Трибуны трудящихся». А с «Интернационалистом», увы, все не так просто из-за отсутствия финансирования он уже два года не издается. И это огорчает всех, кто хоть раз брал в руки этот замечательный журнал, в котором проблемы и достижения «афганцев» соседствовали с воспоминаниями самих воинов-интернационалистов, стихами и фотографиями тех лет, комментариями политиков и писателей. И главное, к работе над журналом уже начала подключаться молодежь — повзрослевшие дети «афганцев».

(Окончание на 2-й стр.)

■ *Харьковщина в цифрах и фактах*

План поступлений в Пенсионный фонд — перевыполнен

По сообщению заместителя председателя Харьковской облгосадминистрации Игоря Шурмы, план собственных поступлений в Пенсионный фонд в январе 2013 года Харьковская область выполнила на 105,4%.

В январе по области своевременно и в полном объеме выплачены пенсии 808,8 тыс. пенсионерам в сумме 1 млрд 193 млн грн.

— В феврале финансирование пенсий в Харьковской области начато досрочно. Пенсионный фонд Украины профинансировал выплату пенсий и денежной помощи по Харьковской области в сумме 460,6 млн грн. В частности выплату пенсий, которая осуществляется через почтовые отделения, профинансировано в сумме 226 млн грн., через банки — в сумме 135,2 млн грн. При этом, февральские пенсии 42,3 тыс. пенсионерам силовых структур профинансированы в полном объеме — в сумме 99,4 млн грн. Оснований для задержки выплаты пенсий в области нет, — сообщил Игорь Шурма.

Доходы от продажи земли

По сообщению «Правительственного портала» со ссылкой на пресс-службу Государственного агентства земельных ресурсов, в Харьковской области от продажи земельных участков государственной и коммунальной собственности и уплаты рассрочки за ранее выкупленные наделы в 2012 г. в бюджеты всех уровней поступило более 104 млн грн.

90% вырученных средств поступило в государственный бюджет, остальные — в местный. По данным пресс-службы, всего за год в регионе реализовано 162 земельных участков государственной и коммунальной собственности общей площадью 64,6 га стоимостью 98 млн 640 тыс. грн.

Только за январь 2013 г. в области было продано 1 тыс. 748 наделов на 738 млн грн.

Дороги нынче дороги

Как сообщает «Вестник государственных закупок», содержание дорог общего пользования в Харьковской области в 2013 г. обойдется в 320 млн грн.

Дорожные работы по заказу «Укравтодора» будет выполнять ДП «Харьковский облавтодор».

За предусмотренные средства работники облавтодора должны в течение года следить за состоянием обочин и реконструировать их, выполнять ямочный ремонт дорог, вручную очищать водоотводные канавы от грязи и мусора, выравнивать дорожные знаки, доклеивать на них необходимые светоотражающие элементы, очищать указатели и барьеры от пыли и грязи, наносить дорожную разметку. Также в обязанности дорожников входит очистка дорог от снега и льда, уборка туалетов общего пользования, ликвидация аварийных деревьев, посыпание дорог песчано-солевой смесью, скашивание травы на обочинах и другое.

Согласно заявлению первого заместителя председателя Харьковской облгосадминистрации Валентина Дулуба, Харьковской области предусмотрена субвенция на ремонт дорог в размере 123,7 млн грн. Распределение средств будет выглядеть следующем образом: 36 млн грн. поступят для распределения в областной бюджет, 32 млн грн. — в районы и города областного значения, а 54,8 млн грн. — городу Харькову.

Воробьи мигрируют в деревню

Как рассказала в ходе пресс-конференции доцент кафедры биологии и зоологии животных Харьковского национального университета им. В. Н. Каразина Татьяна Атимасова, в Харькове занчительно сократилась численность домовых воробьев.

— Есть такая гипотеза, что домовый и полевой воробей находятся в антагонизме, и, похоже, что полевой вытеснил соперника. Стоит отметить, что подобное длится уже десять лет, и этот процесс вызывает у нас большой интерес. Ведь мы не можем его истолковать, — сказала она.

По словам ученого, домовый воробей начал перемещаться в села.

— Не исключено, что это как-то связано с питанием. Теперь в городе меньше растительности, меньше травяной покров, меньше семян травянистых растений. Возможно, полевой воробей более агрессивен и не такой привередливый в выборе корма. Проблема тут не во влиянии деятельности людей на природу. Это природные процессы, которые идут независимо от нас. Вот такая интересная ситуация. Мы обязательно будем за ней наблюдать, — пояснила Атимасова.

Подготовила Виктория СТЕПКОВА

ТРЕТИЙ ТОСТ ПОДНИМЕМ ЗА...

— Когда нас привезли в Афганистан, мы были такими же детьми, — говорит Николай Николаевич. — Наверное, мы приехали поиграть в настоящую войну с настоящим оружием в руках. Позировать с автоматом на броне — это было, как сейчас бы сказали, круто, и мы с удовольствием позировали. Да и экзотические пейзажи, чужой быт, язык, нравы — все это сначала впечатляет, потому что в те годы мало кто выезжал за рубеж, а Афганистан, как-никак, заграница. В восемнадцать-девятнадцать лет еще не осознаешь, насколько это серьезно — война. И даже первый бой не всех отрезвляет. Прозреваешь, когда впервые видишь убитого друга, такого же пацана, который даже не успел осознать, что попал на войну. Когда держишь за руку искалеченного, плачущего солдата... Когда, проходя мимо саманного дувала, спиной чувствуешь, что сейчас оттуда в тебя запросто могут всадить пулю.

Вообще-то, воины-интернационалисты не любят делиться воспоминаниями с посторонними: нам, не нюхавшим пороха, все равно не понять, каково это — быть на войне. В журнал писали в основном сами «афганцы», и читали его те, кто хорошо понимал, о чем речь. К стилю и слогу редактор особо не придирался: главное — объективность и дух братства, связывающий всех, кто пробовал перо на страницах «Интернационалиста». Кстати, гонорары здесь никто не получал, а журнал распространялся бесплатно.

Нам, коллегам Николая Хорошева, в эти дни особенно хочется пожелать всем «афганцам» здоровья, успехов, а редколлегии «Интернационалиста» — возрождения своего журнала. Потому что издание такого рода просто жизненно необходимо: это реальная история мужества и воинского братства, особенно нужная молодому поколению, которое сегодня живет в мире псевдо-ценностей и сомнительных героев.

...В день вывода советских войск из Афганистана у памятников погибшим воинам-интернационалистам всегда собираются те, чья жизнь связана с десятилетней афганской войной. На гранитных плитах — красные гвоздики, дань уважения и памяти тех, кто не вернулся с чужой войны. На скамейках — пластиковые стаканчики и нехитрая закуска. И третий тост, который всегда поднимают без слов: за тех, кто честно исполнил свой воинский долг в те годы, не дожил до сегодняшних дней.

Ольга ПОПОВА

■ *Дата*

КРАСИВО, РОМАНТИЧНО И ДУШЕВНО...

День Святого Валентина, или День влюбленных — это один из «чужеродных» праздников, против которого даже самые строгие ретрограды вряд ли возразят, потому что любовь не чужда никому. И ей все возрасты и сословия покорны.

Судя по результатам всевозможных опросов, чуть меньше половины мужчин этот день считают праздником. Среди представительниц слабого пола этот показатель выше — почти 70% (все-таки мы неисправимо романтичные натуры). Но как бы то ни было, а праздник этот существует, и с каждым годом все больше украинцев отмечают 14 февраля, даря друг другу смешные и трогательные «валентинки». Вечером рестораны и кафе заполняют парочки, на столах зажигают свечи, цветы идут на «ура»... А самые ленивые или стеснительные сидят за компьютером и рассылают всем подряд поздравления — «С Днем влюбленных, дорогой (дорогая)!» И пусть это виртуально, но все равно человек чувствует себя приобщившимся к празднику любви.

Что подарить в этот день любимому человеку? Как отпраздновать, чтобы было красиво, душевно и надолго запомнилось?

Интернет пестрит смешными и романтическими историями. «Муж устроил праздник — накрыл стол в обед, утром был завтрак в спальню, три раза подарил цветы, ужин провели в любимом ресторанчике. А потом все испортил — продолжил не со мной, а с друзьями, да еще и напился». «У мужа день рождения 14 февраля, и зовут его Валентин. Так что торжество это скорее для него, но он всегда что-то дарит, и мне просто грех не устроить ему настоящий праздник. Главное — любовь». «Мне всегда дарят кучу «валентинок», все мальчишки класса. У меня всевозможных сердечек уже целый ящик, я чувствую себя пожирательницей мужских душ, хотя мне всего 16 лет». «Я попросил друзей помочь организовать для моей любимой девушки праздник — во время дискотеки они вызвали ее на улицу, силой усадили в машину, завязав глаза, и привезли ко мне домой. Я ждал ее с букетом цветов, романтическим ужином и обручальным кольцом. Получил по физиономии, но зато вместе с этим и заветное «да». Уже сколько лет прошло, а она до сих пор говорит, что я хоть и романтик, но дурак».

Неважно, как отметить этот праздник, главное — с кем. Неважно, что подарить, главное — кому. Абсолютно не имеет значения ваш семейный стаж, и есть ли вообще у вас «половинка». Главное — это любовь, которая объединяет людские души, зачастую так не похожие друг на друга.

Мы поздравляем читателей «Трибуны трудящихся» с Днем влюбленных и приближающейся весной, а всех, кто носит имя Валентин или Валентина (а почему бы и нет?) с именинами. Любви вам, счастья и благополучия, дорогие наши читатели!

Ольга ПОПОВА

ВЕСНА ЛЕДАЧОГО НЕ ЛЮБИТЬ

■ Турботи аграріїв

Василь ЧИГРИН

Вже промайнула майже половина лютого — останнього зимового місяця. А це значить, що аграрії Передмістя почали активну підготовку до весняних польових робіт.

Техніка оновлюється

За даними Департаменту агропромислового розвитку ХОДА, в сільгосппідприємствах області до весняно-польових робіт вже підготовлено 89% тракторів, 95% плугів та 92% причіпного інвентаря. Це гарні результати на фоні справ в інших областях України.

У сільгосппідприємствах Харківського району на сьогодні нараховується понад 160 одиниць різних видів сільгосптехніки. Навіть досить скрутні (в економічному відношенні) останні два роки не завадили придбанню нових зернозбиральних комбайнів, тракторів, сівалок, культиваторів тощо. Серед лідерів оновлення власного технічного парку, передусім, слід назвати ТОВ АФ «Рассвет», ДП ДГ «Кутузівка» НААУ, ТОВ «Маяк», АТОВ «Харківплемсервіс» та ін. За останні два роки сільгосппідприємствами Передмістя придбано нової сільськогосподарської техніки на загальну суму в понад 20 млн грн.

У середньому по області поки що наявні до 30 кг діючої речовини на 1 га, що абсолютно не достатньо для нормального технологічного процесу.

Невтішна ситуація й з паливно-мастильними матеріалами. У нашому регіоні далеко не всі господарства на сьогодні мають запаси солярки, а тому масовий виїзд техніки в поле поки що є проблематичним. Сільгоспвиробники повинні активніше долучатися до кредитних та інвестиційних ресурсів, — зазначив обласний керівник, — підключатися до спеціалізованих державних програм забезпечення паливом.

— Наше господарство на сьогодні має близько тисячі гектарів оброблюваних земель, на яких ми ось уже понад 10 років вирощуємо основні сільгоспкультури: пшеницю, жито, ячмінь, кукурудзу, соняшник, — розповідає директор ПП «Агат» Сергій Підкопай. — Розраховуємо, в основному, на власні сили — дотримуємось агротехнологій і сівозмін, закуповуємо паливо і якісний насіннєвий матеріал і, звичайно ж, мінеральні добрива. Технічний стан трткорів, автомобілів, комбайнів і сівалок підтримують наші механізатори. А минулого року нам вдалося навіть купити новенький трактор «Білорус», який ми активно використовуємо і в рослинництві, і в тваринництві. Наше приватне підприємство зараз надійно стоїть на ногах і намагається розвиватися далі, постійно збільшуючи площі оброблюваної землі...

Непогані справи з наявністю посівного насіння ярових культур не лише в згаданому господстві

Така імпортна техніка давно стала звичною на полях Передмістя.

— Використовуючи власні кошти, залучаючи кредити, інвестиційні програми, нам вдалося суттєво оновити технічний парк, — розповідає директор ТОВ «Маяк», депутат Харківської районної ради Валерій Міщаненко. — Причому техніку закуповували здебільшого імпортну — російський комбайн «Вектор», трактори: «Кейс» (США) та МТЗ (Білорусь). Дискові борони та культиватори, що є в наявності, намагаємося підтримувати в належному стані в нашій механічній майстерні, де працюють дуже фахові механіки, майстри, механізатори. Завдяки їхнім зусиллям і відповідальній роботі, сільгосптехніка ТОВ «Маяк», можна сказати, вже на 95% готова до весняно-польових робіт. У другій половині лютого ми впритул займемося придбанням необхідної кількості мінеральних добрив та палива. Тож наше сільгосппідприємство, вже традиційно, до посівної 2013 року підійде у всеозброєнні.

Міндобрива, пальне, насіння...

До речі, на одній із останніх зустрічей з журналістами, директор Департаменту агропромислового розвитку Харківської облдержадміністрації Віталій Панов зазначив, що мінеральні добрива в різних районах нашої області закуповуються повільно. На цей час, скажімо, їх придбано усього 78 тис. тонн, що становить близько 70% необхідних обсягів. У тому числі придбано близько 50 тис. тонн аміачної селітри — органічної речовини, що має в наших широтах найкращі показники впливу на родючість сільгоспкультур.

Передмістя. Радує й те, що практично всюди озимина в полях зійшла й переживає зиму поки що нормально. По Харківському району цьогорічний зерновий клин, включаючи озимі, розміщуватиметься на площі в близько 28 тисяч гектарів. Це важливе підгрунтя для вирощування аграріями Передмістя значно вищого урожаю, ніж був минулого року.

Кадри «підковують»

Важливим фактором і запорукою майбутнього успіху має стати й обласний семінар-навчання заступників голів райдержадміністрацій з питань АПК та начальників районних відділів агропромислового розвитку з актуальних питань розвитку аграрного сектора нашої області. Цей п'ятиденний семінар проходив з 5 по 9 лютого в Зміївському районі й здобув схвальні відгуки аграріїв.

Провідні фахівці державних закладів, установ та управлінь Харківської області, спеціалісти Департаменту агропромислового розвитку ХОДА детально знайомили присутніх семінару з особливостями застосування чинного законодавства в різних сферах аграрної політики — рослинництві, тваринництві, ветеринарній санітарії, землевпорядкуванні, технічному переоснащенні виробництва тощо. Все це має стати у пригоді сільгоспвиробникам в їхній повсякденній діяльності, дозволить ефективно і якісно організувати виробничі процеси.

■ Вакансія

Управління агропромислового розвитку Харківської районної державної адміністрації оголошує конкурс на заміщення вакантної посади головного спеціаліста інженерно-виробничого відділу управління агропромислового розвитку райдержадміністрації. Претендент на заміщення посади повинен: мати громадянство України; мати освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем бакалавра, спеціаліста, магістра (спеціальність зоотехнія); вільно володіти державною мовою та працювати на комп'ютері; мати стаж роботи за фахом не менше одного року.

Прийом документів для участі в конкурсі здійснюється протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення. Детальну інформацію про умови конкурсу можна отримати в управлінні агропромислового розвитку Харківської районної державної адміністрації (м. Харків, Комсомольське шосе, 52, тел. 370-09-77).

Конкурсна комісія

■ Знакова подія

«Статусний» ювілей Люботина

Початок 2013 року ознаменований досить незвичним ювілеєм для нашого Передмістя — 20-річчям присвоєння Люботину Харківського району Харківської області статуса міста обласного підпорядкування.

Місто Люботин — рідне й близьке не лише для понад 20 тисяч його мешканців, а й для жителів усього Передмістя, а особливо для районної газети «Трибуна трудящих». В усі часи люботинці були активними читачами й передплатниками нашої газети. Лише в одному Люботині, коли він ще не отримав свого обласного статусу, постійно було 2—3 тисячі наших передплатників. У цьому місті й зараз мешкає чимало наших читачів, навіть попри те, що там почала виходити своя газета — «Люботинський вісник». Саме тому «Трибуна трудящих» не припиняє висвітлювати на своїх сторінках життя цього мальовничого міста, по кілька разів на рік наші кореспонденти їздять туди в творчі відрядження. Не могли ми обійти стороною й останній «статусний» ювілей міста обласного підпорядкування.

Нещодавно в актовому залі Люботинської міської ради відбулися святкові заходи з нагоди цього знакового для цього міста ювілею. Зміна статусу дозволила міськраді започаткувати суттєві реформи в економічному, громадському, суспільному й культурному житті цього мальовничого населеного пункту, який багато десятиліть був складовою частиною Харківського району. Це дало можливість вносити зміни в органи місцевого самоврядування, значно підвищивши їхню роль і самостійність, створити організації, установи і структури, які дають можливість люботинцям вирішувати важливі питання на місці, не виїжджаючи до обласного чи районного центру.

На урочистості були запрошені ветерани місцевого самоврядування, причетні до «статусного» реформування міста в 1993 році, які з року в рік, за відсутності матеріальних і фінансових ресурсів, вибудовували нову управлінську структуру Люботина. Усіх їх щиро привітав міський голова Володимир Теличко: вручив Грамоти, квіти, солодощі й побажав присутнім наснаги й натхнення в подальшому розвитку рідного Люботина.

Потім відбувся великий святковий концерт за участю провідних виконавців і творчих колективів міста Люботина. Своє неповторне мистецтво землякам дарували ансамблі «Сузір'я» та «Чарівниці», виконавці Денис Прибилов, Євген Чурилов, Юлія Кривошеїна, Микита Віцотенко. А на правах справжньої зірки своє мистецтво землякам дарував Заслужений діяч мистецтв України Олексій Еткало.

Василь ЧИГРИН

■ Вісті економіки

Ярмарки «збили» ціни на товари

Завдяки активному проведенню сільськогосподарських ярмарків на Харківщині вдалося суттєво знизити ціни на продукти харчування та товари першої необхідності. Зі слів директора Департаменту агропромислового розвитку облдержадміністрації Віталія Панова, на продукти харчування індекс споживчих цін становив 96%. Скажімо, вартість цукру знизилася на 24%, гречки — на 21%, молока — 9%, картоплі — 29%.

Усього протягом минулого року по області було проведено 4580 ярмарків із загальним обсягом проданої продукції на 81,5 млн грн. Найактивніше ярмаркували в Куп'янському, Зміївському, Ізюмському, Дергачівському та Харківському районах, а також в місті Харкові. Наш Харківський район постійно брав участь і в обласних, і в міських сільськогосподарських ярмарках. Найактивнішими на таких ярмарках були: Кулиничівський та Люботинський хлібозаводи, птахофабрика «Зоря», м'ясокомбінати «Безлюдівський» і «Циркунівський», Олексіївський завод продтоварів, «Харківська райспоживспілка» та інші підприємства Передмістя.

«Добрий»

Два найбільші хлібопекарські підприємства Слобожанщини — хлібозаводи «Кулиничі» та «Салтівський» продовжать випуск соціальних сортів хліба і в 2013 році. Про це нещодавно укладено угоду між обласною владою та керівництвом цих підприємств. Згідно з цією угодою, хлібокомбінати отримуватимуть зерно за мінімальними цінами з Аграрного фонду України, що дозволить утримувати минулорічні ціни на соціальні сорти хліба.

Крім того, розпочато виробництво ще 3 нових соціальних сортів хліба для малозабезпечених людей. На хлібозаводі «Салтівський», наприклад, цьому сорту хліба дали назву «Добрий». Вартість одного півкілограмового буханця становить 2 грн. 40 коп.

Потрусили «тіньовиків»

За повідомленням прес-служби ДПС України в Харківській області, за минулий рік податківцями було проведено 869 перевірок суб'єктів підприємницької діяльності на предмет дотримання ними трудового законодвства. Спільними зусиллями місцевих органів влади, податкової адміністраціїта контролюючих органів. у 2012 році вдалося погасити заборгованість із заробітної плати в сумі понад 202 млн грн. Із «тіньового» обігу бюджет додатково отримав 19,4 млн грн. доходів від збору податків фізичних осіб і склав понад 3 млрд грн., що на 20% більше, ніж позаминулого року.

У Харківському районі, наприклад, найбільше продукції «тіньового» ринку вироблялося в кондитерській, переробній галузях та меблевих виробів з дерева. Визнано також кілька найкращих платників податків — тютюнової, м'ясопереробної галузі й торгівлі.

Василь ЧИГРИН

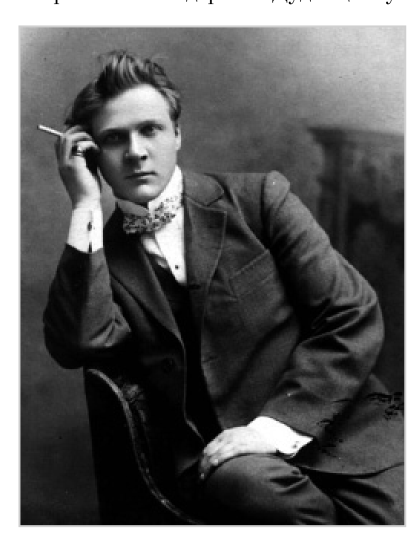
■ *Наш календарь*

Маска и Душа Федора Шаляпина

140 лет назад — 13 февраля 1873 года — в семье простых вятских крестьян родился будущий всемирно известный оперный исполнитель (бас) Федор Шаляпин.

Нет смысла повторять, кем является знаменитый бас Федор Иванович Шаляпин для мировой и отечественной культуры. Так же нет смысла воспроизводить в рамках небольшой газетной статьи его насыщенную событиями биографию. Поэтому в честь годовщины со дня его рождения мы решили привести несколько интересных и малоизвестных фактов его жизни.

Федор Шаляпин родился в семье простых вятских крестьян: отец Иван Яковлевич, представитель древнего крестьянского вятского рода Шаляпиных (Шелепиных); мать Евдокия Михайловна (в девичестве Прозорова) — крестьянка из деревни Дудинцы Куменской волости.

Несмотря на свое происхождение и отсутствие систематического образования, Шаляпин был необычайно разносторонне развитой личностью. Он являлся не только талантливым оперным артистом, но не без успеха снимался в кино, пробовал себя в живописи, скульптуре и на литературном поприще. Известна его автобиографическая книга «Маска и Душа. Мои сорок лет на театрах».

Интересные моменты биографии связывают Шаляпина с Украиной. Творческая деятельность Федора Шаляпина началась в 1890 году в Уфе, где он выступал в труппе Семенова-Самарского, и даже исполнял незначительные оперные партии. Однако никаких перспектив для себя сам молодой артист не видел, и спустя год сбежал из Уфы с гастролировавшей по России украинской опереточной труппой Любимова-Деркача. С ней он добрался до Тифлиса, где впервые стал серьезно заниматься своим голосом.

Задолго до революции Шаляпин был известен своими «левыми взглядами». В апреле 1906 года он приехал на гастроли в Киев и обратился к городским властям с просьбой разрешить дать благотворительный концерт для рабочих. Накануне губернатору Савичу поступил один любопытный документ: «Срочно. Секретно. По имеющимся в отделении агентурным сведениям, артист Шаляпин по предложению местного комитета Российской социал-демократической рабочей партии 23-го сего апреля в цирке Крутикова дает «народный концерт», сбор с коего целиком пойдет на революционные цели и главным образом на оружие. Билеты на означенный концерт будут продаваться в разноску по городу членами партии. О вышеизложенном доношу Вашему превосходительству». Тем не менее губернатор концерт разрешил, взяв с певца честное слово, что его выступление не обратится в политическую демонстрацию.

Однако, давая свое разрешение, чиновник вряд ли мог предполагать, в какое эпатажное событие выльется выступление знаменитого исполнителя. Концерт, состоявшийся в здании цирка «Hippo Palace», был частично благотворительным. Тысяча билетов была роздана рабочим бесплатно. Перед концертом все прилегающие улицы были запружены людьми. Самому Шаляпину с аккомпаниатором Корещенко пришлось пробираться в здание цирка через окно прилегающего отеля «Континенталь» по карнизам, водосточной трубе и пробитое окно в крыше цирка.

После октябрьской революции левые настроения знаменитого певца резко поменялись. Даже несмотря на то, что ему одному из первых творческих личностей было присвоено звание Народного артиста Республики. Так, дом Шаляпина часто обыскивали, пытаясь найти золото и бриллианты. Однажды конфисковали серебряные ложки и вилки, а также двести бутылок французских вин. После чего Шаляпин жаловался Григорию Зиновьеву: «Я не против обысков, но нельзя ли обыскивать меня в удобное для меня время, с восьми до девятнадцати, например?»

В 1921 году Шаляпин уехал на гастроли в США и на родину больше не вернулся. В 1927 году постановлением СНК РСФСР он был лишен звания Народного артиста и права возвращаться в СССР; обосновывалось это тем, что он не желал «вернуться в Россию и обслужить тот народ, звание артиста которого было ему присвоено». Однако по другой версии, настоящей причиной послужил тот факт, что певец жертвовал часть заработанных средств на помощь эмигрантам-монархистам.

Имя великого оперного певца на долгие годы было предано забвению в Советском Союзе. И лишь в 1991 году Совет министров РСФСР отменил постановление Совнаркома и вернул артисту звание Народного.

Страницу подготовила Виктория СТЕПКОВА

СЛУЖБА ЗА КОНТРАКТОМ – МАЙБУТНЄ УКРАЇНСЬКОЇ АРМІЇ

Захищати Батьківщину — це дійсно справжня чоловіча професія. Саме про військову службу на контрактній основі веду розмову з обіймаючим посаду військового комісара Харківського об'єднаного районного військового комісаріату Харківської області Олександром Васильовичем Котом (на фото).

— Олександре Васильовичу, про перехід української армії на контрактну основу мова йде вже давно. Що змінилося з того часу і чи дійсно буде перехід на контрактну службу?

Перед багатьма юнаками, які досягли призовного віку (18 років) і здобули вищу, професійно-технічну або повну середню освіту, постає питання вибору подальшого життєвого шляху.

Збройні Сили України пропонують розумну альтернативу 9—12 місяцям строкової військової служби: ви маєте право, не очікуючи призову, укласти контракт про проходження військової служби строком 3—5 років (залежно від категорії посад, на яких ви плануєте проходити службу).

Такий вибір має чимало переваг, зокрема:

- ви матимете можливість моделювати свою військову кар'єру, обираючи на свій смак спеціальність, військову частину і навіть підрозділ, в яких проходитимете службу.
- ви отримуватимете не «символічний» посадовий оклад строковика, а грошове утримання контрактника (від – 1850 грн. на місяць), яке постійно зростатиме.
- ви не розміщуватиметеся в казармі (у разі наявності у вас житла за місцем проходження служби, або військова частина має можливість забезпечити гуртожитком чи службовим житлом).
- у вас буде гарантований 5-денний робочий тиждень, а також щорічна основна відпустка та додаткові відпустки.
- ви матимете перспективи продовжити службу за новим контрактом, отримуючи підвищення у посаді та у військовому званні.
- ви отримаєте професійну підготовку за обраною вами спеціальністю і серйозну практику — за спеціальністю, яку ви вже маєте (наприклад — водія). Цей досвід стане вам у пригоді у подальшому житті.

Час військової служби буде зараховано до страхового стажу, стажу роботи, стажу роботи за спеціальністю, а також до стажу державної служби.

Ви матимете можливість продовжити навчання за заочною формою (після продовження військової служби за новим контрактом) або стати курсантом вищих військових навчальних закладів, які готують офіцерів для Збройних Сил України.

— Олександре Васильовичу, а яка чисельність на даний час Збройних Сил України?

— На даний час в Українській армії нараховується близько 184 тисяч чоловік. За планом Міністерства оборони України, у поточному році планується скорочення Збройних Сил України до 130 тисяч чоловік, а впродовж наступних 5 років ще близько на 15—20%, за рахунок чого передбачається суттєво поліпшити технічне оснащення армії без втрати боєздатності і здійснити планомірний перехід на службу за контрактом. Нині всі посади рядового та сержантського складу вважаються контрактними, але через те, що контрактників в армії мало, ці посади обіймають військовослужбовці строкової служби, які служать 1 рік у Сухопутних військах, півтора роки у Військо-Морських силах і 9 місяців з вищою освітою (спеціаліст—магістр).

— Важливим є питання: як на даному етапі планується фінансування військовослужбовців за контрактом?

— Підвищення оплати контрактників проводиться поетапно. На I етапі вже підвищено заробітну плату у Військово-Морських Силах України. Сьогодні військовослужбовці за контрактом у ВМС отримують 3—3,5 тис. грн., у подальшому планується підвищення грошового забезпечення в інших видах Збройних Сил України на 35%.

— Які умови прийняття на військову службу за контрактом?

— Приймаються громадяни, які пройшли професійно-психологічний відбір і відповідають установленим вимогам проходження військової служби. А саме: військовослужбовці, які прослужили на строковій військовій службі не менше 6 місяців, громадяни призовного віку, які мають вищу, професійно-технічну, або повну середню освіту і не проходили строкової військової служби, військовозобов'язані, а також жінки, які не мають військових звань офіцерського складу, з відповідною освітою та спеціальною підготовкою віком від 18 до 40 років — на військову службу за контрактом осіб рядового, сержантського і старшинського складу.

Перший контракт укладається на строк не менше 3 років, потім його може бути продовжено від 3 до 5 років. Граничний вік перебування на військовій службі за контрактом — 45 років.

— Чи гарантує держава військовослужбовцям за контрактом соціальний і правовий захист?

— Для військовослужбовців встановлюється 40-годинний робочий тиждень. Тривалість і розподіл службового часу та часу відпочинку військовослужбовців визначається відповідно до військових статутів.

Військовослужбовці (крім строкової служби) та члени їх сімей мають право на санаторно-курортне лікування та відпочинок у санаторіях, будинках відпочинку Міністерства оборони України та ін.

Військовослужбовці за контрактом користуються пільгами при вступі до учбових закладів, додатковими відпустками на час навчання, по оподаткуванню, безкоштовним проїздом у чергову відпустку та на лікування.

Що стосується медичного забезпечення, контрактники та члени їхніх сімей мають право на безкоштовне, пільгове обстеження та лікування у військових медичних закладах; відпочинок, профілактику, оздоровлення у військових профілакторіях та санаторіях.

Також контрактники забезпечуються службовим житлом на період проходження військової служби або отримують компенсацію за піднайом житла. Вони мають право перебувати на черзі по отриманню власного житла за кошти Міністерства Оборони.

Одним із важливих аспектів є те, що військовослужбовці за контрактом мають можливість проходження військової служби у миротворчому контингенті за кордоном; набуття права на пенсію після 25 календарних років.

Більш детальну інформацію можна отримати, звернувшись до Харківського об'єднаного районного військового комісаріату за адресою: м. Харків, Площа Повстання, 4, кабінет 33, або за телефоном: 732-29-23.

Видавець: редакція газети «Трибуна трудящих»

Свідоцтво про державну реєстрацію ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Засновники: Харківська районна рада, Харківська районна державна адміністрація

Наш сайт: **http://www.tribune.kharkov.ua**
Офіційний сайт ХРДА: **http://www.khrda.gov.ua**

Виходить щосереди та щосуботи українською та російською мовами.
Адреса редакції: 61052, м. Харків, вул. Червоноармійська, 4.
E-mail: Tribuna2009@mail.ru
Тел. 712-00-56, 712-07-17.
Тел./факс 712-37-10.
В. о. головного редактора: Микола Хорошев.
Відповідальний за випуск: Ольга Попова.
Літературний редактор: Ганна Положій.
Верстка: Інна Денисенко.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Друкарня «ІСП». вул. Киргизька, 21, Харків, 61105.
Зам. 130211
Тираж план. **12707** примірників.
Передплатний індекс 61805